

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. október 2.*

„Fellebbezés — A meghallgatáshoz való jog — A törvényes bíróhoz való jog — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — A szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés felperes számára történő engedélyezésének részleges megtagadása — A hozzáférést megtagadó első határozat — A megtagadással kapcsolatos hallgatólagos döntés kialakítása — Megtagadással kapcsolatos hallgatólagos döntés kifejezett határozatokkal történő felváltása — Eljáráshoz fűződő érdek a hozzáférést megtagadó kifejezett határozatok elfogadását követően — A dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételek — A megfelelő ügyintézéshez fűződő érdek védelme — A személyes adatok és a kereskedelmi érdekek védelme”

A C-127/13. P. sz. ügyben,

Guido Strack (lakóhelye: Köln [Németország], képviseli: H. Tettenborn Rechtsanwalt)

fellebbezőnek,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. március 15-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: B. Conte és P. Costa de Oliveira, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (előadó) és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. május 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével G. Strack az Európai Unió Törvényszéke Strack kontra Bizottság ítéletének (T-392/07, EU:T:2013:8, a továbbiakban: megtámadott ítélet) azon részében történő hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék nem adott teljes egészében helyt az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján különböző dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmeivel kapcsolatos több bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmeinek.
- 2 Az Európai Bizottság a megtámadott ítélet részleges hatályon kívül helyezésére irányuló csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amennyiben ezen ítélettel a Törvényszék megállapította egyrészt, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkében előírt határidők lejártakor a dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadásával kapcsolatos hallgatóságos döntések születnek, amelyek megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhetik, másrészt pedig hogy a Bizottság megsértette a felperesnek azon nyilvántartás kivonatához való hozzáférési jogát, amelyet a Bizottságnak e rendelet 11. cikke alapján kellett volna elkészítenie, és amelynek tartalmaznia kellett volna a hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló, 2005. január 1-je előtt elfogadott határozatok listáját (a továbbiakban: a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonata).

A jogvita előzményei

- 3 2007. június 20-i levelével a felperes benyújtotta a Bizottsághoz az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésén alapuló, három dokumentumcsoporthoz való hozzáférés iránti első kérelmét.
- 4 A felperes elsősorban a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti, a Bizottság által 2005. január 1-je óta részlegesen vagy teljes egészében elutasított valamennyi megerősítő kérelemmel kapcsolatos dokumentumok összességéhez kért hozzáférést (a továbbiakban: az elutasított megerősítő kérelmekkel kapcsolatos dokumentumok).
- 5 Másodsorban hozzáférést kért a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatához.
- 6 Harmadsorban a Sequeira Wandschneider kontra Bizottság ítélet (T-110/04, EU:T:2007:78) alapjául szolgáló ügygel kapcsolatos valamennyi dokumentumhoz (a továbbiakban: a T-110/04. sz. ügygel kapcsolatos dokumentumok) kért hozzáférést.
- 7 A Bizottság által 2007. július 3-án iktatott, a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelem a Bizottság és a felperes között levélváltás tárgyát képezte. Ennek keretében 2007. július 24-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonata nem létezik.
- 8 A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelmek feldolgozása tekintetében az 1049/2001 rendelet 7. cikkében előírt határidők lejártakor és a T-110/04. sz. ügygel kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozatnak a Bizottság általi, 2007. augusztus 13-án történt elfogadását követően, a felperes 2007. augusztus 15-én az említett rendelet 7. cikke (2) és (4) bekezdésének megfelelően hozzáférés iránti „megerősítő kérelmet” nyújtott be.
- 9 Az említett kérelem a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférést biztosító több határozat tárgyát képezte, amely határozatokat az 1049/2001 rendelet 8. cikkében előírt határidők lejártá után és a megtámadott ítélet alapjául szolgáló keresetlevél benyújtását követően, azaz 2007. október 23-án,

2007. november 28-án, 2008. február 15-én, és 2008. április 9-én fogadtak el. E határozatokkal a felperes részére számos olyan dokumentumhoz biztosítottak hozzáférést, amelyek tartalmát – személyes adatok vagy kereskedelmi érdekek védelme céljából – részben kitakarták.

A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítélet

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2007. október 12-én benyújtott keresetlevelével a felperes a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első és megerősítő kérelmeiben említett dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó hallgatóságos döntések és kifejezett határozatok megsemmisítését kérte. Miután a Bizottság – a keresetlevél benyújtását követően – a kért dokumentumokhoz való hozzáférést részlegesen megtagadó több kifejezett határozatot elfogadott, a felperes keresetét e határozatokra is kiterjesztette.
- 11 A Törvényszék a megtámadott ítéletben megállapította, hogy a megerősítő kérelemre vonatkozó, a Bizottság által az 1049/2001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően és az e rendelkezésben előírt határidőkön belül elfogadandó bármiféle határozat hiányában a megtagadással kapcsolatos hallgatóságos döntések születtek, amelyek megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhetik. A Törvényszék azonban a keresetnek az e hallgatóságos döntések ellen irányuló részét azon az alapon utasította el, hogy a felperesnek attól kezdve már nem fűződik érdeke az eljáráshoz, hogy a Bizottság elfogadta a hozzáférés részleges megtagadására vonatkozó azon kifejezett határozatokat, amelyek felváltották a hallgatóságos döntéseket.
- 12 Mindazonáltal – mivel a kereset a benyújtásakor elfogadható volt – a Törvényszék megengedte annak a kifejezett határozatokra való kiterjesztését.
- 13 Ami a Bizottság azon 2007. július 24-i levelére irányuló kereseti kérelmeket illeti, amely levélben arról tájékoztatta a felperest, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokról nyilvántartás kivonata nem létezik, a Törvényszék ezek elfogadhatóságát is megállapította.
- 14 Az ügy érdekét tekintve, a Törvényszék megsemmisítette a Bizottságnak a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatához való hozzáférést megtagadó 2007. július 24-i határozatát, és – a jogi személyek adatait érintő részében – az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) dokumentumaihoz való hozzáférést megtagadó 2007. október 23-i határozatát, valamint – az OLAF dokumentumain és a T-110/04. sz. ügygel kapcsolatos dokumentumokon kívül – a bizottsági dokumentumokkal kapcsolatos 2007. november 28-i és 2008. február 15-i határozatait.
- 15 Ezenfelül részben megsemmisítette a T-110/04. sz. ügygel kapcsolatos dokumentumokat érintő részében a 2007. november 28-i határozatot, valamint a 2008. április 9-i határozatot.
- 16 A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasította, a Bizottságot pedig kötelezte saját költségeinek, valamint a felperes költségei kétharmadának a viselésére.

A felek kérelmei

- 17 G. Strack azt kéri, hogy a Bíróság:
  - helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben az a felperes kérelmeinek nem vagy csak részben adott helyt;
  - adjon helyt az elsőfokú eljárás keretében benyújtott keresetében előterjesztett kérelmeinek;

- teljes egészében utasítsa el a csatlakozó fellebbezést;
- a Bizottságot kötelezze valamennyi költség viselésére, és
- másodlagosan, helyezze hatályon kívül a Törvényszék elnökének azt a határozatát is, amelyben a T-392/07. sz. ügyet a Törvényszék negyedik tanácsa elé utalta.

18 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- a fellebbezést teljes egészében utasítsa el;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben az elfogadhatónak nyilvánította az elutasított megerősítő kérelmekkel kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó állítólagos hallgatólagos döntésekre irányuló keresetet;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben az megsemmisíti a Bizottságnak a felperest arról tájékoztató 2007. július 24-i határozatát, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonata nem létezik, és
- a felperest kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásokkal összefüggő valamennyi költség viselésére.

A csatlakozó fellebbezésről

19 Csatlakozó fellebbezése keretében a Bizottság két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az eredeti kereset elfogadhatóságára vonatkozik. A jelen ügyben ezért ezeket a jogalapokat kell legelőször megvizsgálni.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 20 Az első jogalap az 1049/2001 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megfelelően az e cikkben előírt határidők lejártakor született, a megtagadással kapcsolatos hallgatólagos döntések megsemmisítésére irányuló kereset elfogadhatatlanságán alapul.
- 21 A Bizottság azzal érvel, hogy a megtagadással kapcsolatos egyetlen hallgatólagos döntés sem születhetett az 1049/2001 rendelet 8. cikkében előírt határidők lejártakor, mivel egyrészt a felperes megtagadta, hogy az e rendelet 6. cikke (3) bekezdésének megfelelően méltányos megoldást találjon, másrészt pedig a Bizottság – a megfelelő ügyintézés érdekében – nem volt köteles tiszteletben tartani az említett rendeletben előírt határidőket, mivel a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem nyilvánvalóan aránytalan számú dokumentumra vonatkozott.
- 22 A Bizottság azzal érvel továbbá, hogy a megtámadott ítélet indokolása hiányos, mivel a Törvényszék ezen ítélet 45. pontjában a saját ítélkezési gyakorlatának téves értelmezésére támaszkodott. Ezen túlmenően az említett ítélet 49. és 144. pontjában szereplő indokolás ellentmondásos.
- 23 A fellebbező a Bizottság első jogalapjának elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 24 Meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdéséből az következik, hogy egyrészt, ha az érintett intézmény az előírt határidőn belül nem válaszol a hozzáférés iránti valamely megerősítő kérelemre, az a hozzáférés megtagadására irányuló döntésnek minősül. Másrészt ez a hallgatóságos döntés képezi azon határidő kiindulópontját, amelyen belül az érdekelt megsemmisítés iránti keresetet nyújthat be e határozattal szemben. A közérdekből bevezetett ilyen határidők nem állnak a felek rendelkezésére.
- 25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet nem írja elő a 7. és 8. cikkében előírt határidőktől való eltérés lehetőségét, valamint hogy ezek a határidők a meghatározók az érintett intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre irányuló azon eljárás lefolytatása szempontjából, amelynek célja az e dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmek gyors és könnyű feldolgozásának lehetővé tétele (lásd ebben az értelemben: Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 53. pont).
- 26 A jelentős terjedelmű vagy igen nagy számú dokumentumra vonatkozó kérelem esetén, az e rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőnek kizárólag tizenöt munkanappal történő meghosszabbítása engedélyezett kivételes esetben. Az említett rendelet 6. cikkének (3) bekezdése ilyen helyzetben ugyan lehetővé teszi az érintett intézmény számára, hogy méltányos megoldást próbáljon találni a birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférést kérelmezővel, ez a megoldás csupán a kért dokumentumok tartalmára vagy számára vonatkozhat.
- 27 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezheti meg a Bizottság azzal kapcsolatos érve, hogy az intézményeknek lehetőségük van összeegyeztetni a birtokukban lévő dokumentumokhoz való hozzáférést kérelmezők érdekeit a megfelelő ügyintézéshez fűződő érdekekkel. Igaz, hogy a Tanács kontra Hautala ítélet (C-353/99 P, EU:C:2001:661) 30. pontjából kitűnik, hogy az arányosság elvéből az következik, hogy az intézmények – azokban a meghatározott esetekben, amikor a hozzáférhetővé tétel iránti kérelemmel érintett dokumentumok vagy a kihúzandó szakaszok mennyisége célszerűtlen adminisztratív terhet eredményezne – a megfelelő ügyintézéshez fűződő érdek megóvása céljából összevethetik egyrészt a hozzáférés kérelmezőjének érdekét, másrészt pedig a hozzáférés iránti kérelem feldolgozásából eredő munkaterhet.
- 28 Ily módon – rendkívüli körülmények esetén – valamely intézmény megtagadhatja a bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést azon az alapon, hogy az azok hozzáférhetővé tételéhez kapcsolódó munkateher aránytalan lenne az e dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel elérni kívánt célokhoz képest. Az arányosság elvére való hivatkozás azonban nem teheti lehetővé az 1049/2001 rendeletben előírt határidők módosítását anélkül, hogy ne idézne elő jogi szempontból bizonytalan helyzetet.
- 29 A megtámadott ítélet indokolásával kapcsolatos bírálatot illetően meg kell állapítani, hogy az, hogy a Törvényszék más érdemi következtetésre jutott, mint a Bizottság, még nem jelenti azt, hogy a megtámadott ítélet az indokolás hiánya miatt jogellenes volna (Gogos kontra Bizottság ítélet, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 35. pont).
- 30 Ezenfelül a megtámadott ítélet 49. és 144. pontja közötti állítólagos ellentmondás e pontok téves olvasatán alapul, mivel a fellebbező azon szándéka, hogy az 1049/2001 rendeletben előírt határidőkön belül maradjon, semmiféleképpen nem jelentheti azt – a jelen ítélet 24–28. pontjában szereplő megfontolások tükrében –, hogy a Bizottságnak nem volt lehetősége méltányos megoldásra jutni.
- 31 Következésképpen a Bizottság csatlakozó fellebbezésében szereplő első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 32 Második jogalapjában a Bizottság azt rója fel, hogy a Törvényszék azt állapította meg, hogy megsértette a fellebbezőnek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatához való hozzáféréshez fűződő jogát.
- 33 A Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a fellebbezőt arról tájékoztató 2007. július 24-i levele, hogy ilyen kivonat nem létezik, az e dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának minősül. E tekintetben előadja egyrészt, hogy lehetetlen egy olyan nyilvántartás kivonatának átadása, amely – az 1049/2001 rendelet 11. cikkében előírt kötelezettség ellenére – nem létezik, másrészt pedig, hogy ez a rendelet csak létező dokumentumokra vonatkozik. A hozzáférés iránti kérelmek semmilyen esetben sem teremthetnek nem létező dokumentum elkészítésére irányuló kötelezettséget.
- 34 A Bizottság emellett azzal érvel, hogy a Törvényszék a kereset terjedelmét meghaladóan határozott egyrészt akkor, amikor megsemmisített egy, a hozzáférést megtagadó kifejezett határozatot – holott a felperes a megtagadással kapcsolatos hallgatóságos döntés megsemmisítését kérte – másrészt akkor, amikor a Bizottság 1049/2001 rendelet 11. cikkéből eredő kötelezettségének terjedelméről határozott.
- 35 A fellebbező a Bizottság második jogalapjának azon az alapon történő elutasítását kéri, hogy az az 1049/2001 rendelet, és különösen a 11. cikk Bizottság általi több megsértésén alapul. Ezen túlmenően azzal érvel, hogy a Bizottságnak több bizonyítékkal kellett volna szolgálnia azon állításának alátámasztására, amely szerint nem készítették el a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatát. Végezetül, abban az esetben, ha a nyilvántartás nem létezett, a Bizottságnak vagy létre kellett volna hoznia azt vagy magukat a nyilvántartásba veendő dokumentumokat kellett volna biztosítania, ami segítségnyújtási kötelezettségéből ered.

A Bíróság álláspontja

- 36 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre irányuló eljárás két szakaszban zajlik, valamint hogy az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti valamely első kérelemre adott válasz mindössze első álláspontnak minősül, amelyet – főszabály szerint – keresettel nem lehet megtámadni (lásd: Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság végzés, C-208/11 P, EU:C:2012:76, 30. és 31. pont). Kivételesen azonban, amikor valamely intézmény egy ilyen válasszal véglegesen jut ilyen álláspontra, az megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezheti (lásd: Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, EU:C:2010:40, 62. pont).
- 37 A megtámadott ítéletből következik, hogy a fellebbező a nyilvántartás egy részéhez kért hozzáférést, amely nyilvántartás elkészítését az 1049/2001 rendelet előírja, valamint hogy ezt a hozzáférést azzal az indokkal tagadták meg tőle, hogy ilyen nyilvántartást nem hoztak létre.
- 38 E tekintetben – amint azt a főtanácsnok indítványának 65. pontjában megállapította – az intézmények 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti dokumentumaihoz való hozzáférés joga csak létező és az érintett intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik.
- 39 Az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében azonban a hatékony bírói jogvédelem elvének különös kifejeződéseként, az igazgatási szervtől kért dokumentumokhoz való hozzáférés bármely megtagadása bírói úton megtámadható. Ez a hozzáférés megtagadására hivatkozott októl függetlenül érvényes.

- 40 Ily módon nincs hatással az érintettek keresetösségi jogára annak állítása, hogy a valamely dokumentumhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt valamely okból kell megtagadni, illetve annak állítása, hogy a kért dokumentum nem létezik. Minden más megoldás ellehetetlenítené azt a felülvizsgálatot, amelyet az uniós bíróságnak az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos határozatok megalapozottságára vonatkozóan kell gyakorolnia, mivel ahhoz, hogy az érintett intézmény kivonja magát bármely bírósági felülvizsgálat alól, elegendő lenne, ha azt állítaná, hogy valamely dokumentum nem létezik.
- 41 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy nem vonja maga után az 1049/2001 rendelet alkalmazhatatlanságát valamely olyan dokumentum létezésének hiánya, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, illetve az a körülmény, hogy az nincs az érintett intézmény birtokában.
- 42 Éppen ellenkezőleg: a szóban forgó intézmény feladata válaszolni a kérelmezőnek, és esetlegesen a bíróság előtt igazolni a hozzáférés ezen az alapon történő megtagadását (lásd analógia útján: Heylens és társai ítélet, 222/86, EU:C:1987:442, 15. pont).
- 43 A jelen ügyben azonban a Törvényszék előtt a Bizottság által nyújtott magyarázatokból, csakúgy, mint a Törvényszékhez benyújtott iratokból egyértelműen kitűnik, hogy a szóban forgó nyilvántartást nem készítették el. Következésképpen a Bizottság nem tudott eleget tenni a fellebbezőnek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatahoz való hozzáféréseire irányuló kérelmének.
- 44 Amint arra a főtanácsnok indítványának 67. pontjában rámutatott, az 1049/2001 rendelet a 11. cikkéből eredő kötelezettséget nem kapcsolja össze közvetlenül a 2. cikk (1) bekezdése szerinti, dokumentumokhoz való hozzáférési joggal. Ennélfogva nem lehetséges a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel a nyilvántartásba vételi kötelezettség tiszteletben tartását elérni.
- 45 A fenti megfontolások tükrében meg kell állapítani, hogy a Törvényszék – a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatahoz való hozzáférést megtagadó, 2007. július 24-i kifejezett határozat megsemmisítésével – jogi hibát vétett.
- 46 Ugyanis sem az 1049/2001 rendelet 11. cikke, sem az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében előírt segítségnyújtási kötelezettség nem kötelezhet valamely intézményt olyan dokumentum létrehozására, amelyet tőle kértek, de amely nem létezik.
- 47 A fentiekre tekintettel hatályon kívül kell helyezni a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben ezzel az ítélettel a Törvényszék azt állapította meg, hogy a Bizottság köteles volt egy nem létező dokumentumot elkészíteni, következésképpen pedig megsemmisítette a Bizottságnak a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatahoz való hozzáférést megtagadó, 2007. július 24-i határozatát.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

A felek érvei

- 48 Az ítélező testület hatáskörének hiányára alapított első jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a fellebbező keresete vizsgálatának az eredetileg előírttól eltérő tanácshoz történő újrakiosztásával megsértette a törvényes bíróhoz való jog elvét, az 1950. november 4-én Rómában aláírt, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkével és

az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkével garantált jogokat, valamint a Törvényszék eljárási szabályzatának több rendelkezését. A fellebbező emellett a keresete vizsgálatának újrakiosztása előtti meghallgatáshoz való jogának megsértésére alapított érvet is felhoz.

49 A Bizottság úgy véli, hogy ezt a jogalapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

50 A fellebbező állításával ellentétben a Törvényszék helyesen alkalmazta saját eljárási szabályzatát. E tekintetben meg kell állapítani, hogy eljárási szabályzatának 12. cikke értelmében a Törvényszék határozza meg azokat az ismérveket, amelyek alapján az ügyeket a tanácsok között elosztják, valamint hogy ezt a határozatot közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Az ügyek tanácsokhoz való kiosztásának szempontjait meghatározó, a kereset benyújtásának időpontjában hatályos határozat (HL 2007. C 269., 42. o.) és a kereset újrakiosztásának időpontjában hatályos határozat (HL 2011. C 232., 2. o.) szövege megegyezik. Következésképpen a Törvényszék elnöke eltérhet az ügyek elosztásának módjától az e határozatokban előírt rotációs rendszer révén „a munkateher kiegyensúlyozott elosztásának biztosítása érdekében”.

51 Mivel ezen eltérés alkalmazása nem korlátozódik a keresetlevél benyújtásának időpontjára, semmi akadálya nincs annak, hogy valamely ügyet más időpontban osszanak ki újra.

52 Ezt az értelmezést annál inkább alkalmazni kell, mivel valamely ügynek a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében és a munkateher kiegyensúlyozott elosztásának biztosítása céljából történő újrakiosztása – a Charta 47. cikke második bekezdésének megfelelően – az ügyek ésszerű időn belüli tárgyalásával kapcsolatos célkitűzés elérésére irányul.

53 Egyebekben a fellebbezőnek a keresete vizsgálatának újrakiosztása előtti meghallgatáshoz való jogának megsértésére alapított érvét illetően meg kell állapítani, hogy az szintén megalapozatlan. Valamely ügy első elosztásához hasonlóan ugyanis az ügynek az eredetileg előírtól eltérő ítélkező testülethez történő újrakiosztása nem jogosítja fel a feleket arra, hogy előzetesen megítéljék az igazságszolgáltatás működésével összefüggő ezen intézkedést.

54 Egyebekben meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a fellebbező egyáltalán nem vonta kétségbe a megsemmisítés iránti keresetével összefüggésben eljáró ítélkező testület pártatlanságát.

55 Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

56 Második jogalapjával a fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítélet különböző eljárási hibákat tartalmaz.

57 Először is, a fellebbező egyrésztől felrója, hogy a Törvényszék elutasította a gyorsított eljárás iránti kérelmét, másrésztől pedig azzal érvel, hogy az eljárás időtartama ésszerűtlen volt, és hogy emiatt a Törvényszéknek vagy kártérítést kellett volna megítélnie számára vagy át kellett volna adnia ezt a kérelmet a hatáskörrel rendelkező igazságszolgáltatási szervnek.

58 A fellebbező másodszor azzal érvel, hogy a Törvényszék megsértette a meghallgatáshoz való jogát. A Törvényszék nem vett figyelembe kiegészítő beadványai közül kettőt, sem pedig a tárgyalásra készített jelentés helyesbítése iránti kérelmét. Ezen túlmenően a tárgyaláson 30 percre korlátozták beszédidejét,

a Törvényszék pedig anélkül engedte meg a Bizottságnak, hogy a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) alapított új érvet terjesszen elő, hogy lehetőséget biztosított volna a fellebbezőnek, hogy arra írásban válaszoljon. A fellebbező végül előadja, hogy a Törvényszék nem biztosította számára a lehetőséget, hogy a 2007. október 23-i határozat értelmében az OLAF által átadott dokumentumokkal kapcsolatban megfelelően kifejtse álláspontját.

- 59 Harmadszor azzal érvel, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg a Bizottság által a részére átadott valamennyi dokumentumot annak meghatározása céljából, hogy az adatoknak a Bizottság által az 1049/2001 rendelet 4. cikke alapján elvégzett törlései igazoltak voltak-e.
- 60 A fellebbező negyedszer azzal érvel, hogy a Törvényszék nem a jogilag megkövetelt módon állapította meg, hogy a Bizottság ténylegesen átadta részére az elutasított megerősítő kérelmekkel kapcsolatos valamennyi dokumentumot.
- 61 A Bizottság a második jogalap elfogadhatatlanként, illetve nyilvánvalóan megalapozatlanként való elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 62 Meg kell állapítani, hogy amennyiben nem létezik olyan ténykörülmeny, amely arra utalna, hogy a Törvényszék előtti eljárás időtartama hatással lett volna a jogvita kimenetelére, az ésszerű időn belüli határozathozatal állítólagos elmulasztása nem vezethet a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez (Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, C-58/12 P, EU:C:2013:770, 73. pont).
- 63 A jelen ügyben a fellebbező nem állítja, hogy a Törvényszék előtti eljárás időtartama bármilyen hatással lett volna a jogvita kimenetelére. Ennélfogva nem eredményezheti a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését sem a gyorsított eljárás keretében történő határozathozatal Törvényszék általi megtagadása, sem az eljárás állítólagos elhúzódása.
- 64 El kell utasítani az azon kártérítési kérelem elutasításának jogszerűtlenségén alapuló érvet is, amelyet a fellebbező az eljárás időtartamával kapcsolatosakkal azonos indokokra alapított. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének értelmében az ilyen kártérítési kérelmek elbírálására hatáskörrel rendelkező Törvényszék feladata, hogy a kifogásolt időtartamú eljárás alapjául szolgáló jogvitában eljárótól eltérő összetételű tanácsban határozatot hozzon (Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:770, 90. pont).
- 65 Következésképpen a Törvényszék helyesen utasította el elfogadhatatlanként az eljárás időtartamán alapuló kártérítési kérelmet, amikor a megtámadott ítélet 93. pontjában megállapította, hogy azt önálló bírósági jogorvoslat keretében kellett volna benyújtani.
- 66 El kell utasítani továbbá a két kiegészítő beadvány elutasítására, valamint a fellebbező beszédideje 30 percnél hosszabb időre való kiterjesztésének a Törvényszék általi megtagadására alapított érveket is, mivel a megtámadott ítéletből egyértelműen kitűnik, hogy a fellebbezőnek volt alkalma arra, hogy a keresetével összefüggésben általa hivatkozott megsemmisítési jogalapokra vonatkozó álláspontját megfelelően kifejtse.

- 67 Ami az OLAF dokumentumait illeti, a megtámadott ítéletből kitűnik, hogy a 2007. október 23-i határozat e dokumentumokhoz részleges hozzáférést biztosított a fellebbező számára. A fellebbező azonban jelezte, hogy a hozzáféréstől szóló e határozatban szereplő valamennyi dokumentumot csak válaszában benyújtását követően kapta meg, valamint hogy emiatt nem volt alkalma a Törvényszék előtti eljárás írásbeli szakaszában kifejezni álláspontját ezek tartalmáról.
- 68 Az iratokból ugyanakkor kitűnik, hogy a fellebbező a tárgyalás előtt elegendő időben – azaz legkésőbb 2008 októberében – megkapta az érintett dokumentumokat ahhoz, hogy lehetővé váljon számára azok áttekintése és a tárgyukkal kapcsolatos álláspontjának kialakítása (lásd ebben az értelemben: Corus UK kontra Bizottság ítélet, C-199/99 P, EU:C:2003:531, 21. pont).
- 69 El kell utasítani a fellebbező arra alapított érvét is, hogy a Törvényszék figyelembe vett a 45/2001 rendelettel kapcsolatos olyan érvet is, amelyet a Bizottság első alkalommal a tárgyaláson hozott fel.
- 70 A Bíróság ítélezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy amennyiben az 1049/2001 rendeleten alapuló kérelem célja személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés, a 45/2001 rendelet rendelkezései teljes mértékben alkalmazandóvá válnak (Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 63. pont).
- 71 Következésképpen a személyes adatok védelmével kapcsolatban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kivétel alkalmazásának igazolása céljából a Bizottság által a 45/2001 rendeletre alapított érv az azon határozatokban hallgatólagosan már szereplő indok kiterjesztését képezi, amely határozatokkal a Bizottság bizonyos számú olyan dokumentumhoz engedélyezett hozzáférést, amelyek tartalmát a személyes adatok védelme céljából részlegesen kitakarták, amint erre a főtanácsnok indítványának 123. pontjában rámutatott, ennél fogva pedig a Törvényszék helyesen vette azt figyelembe.
- 72 A fellebbező ezen túlmenően azzal érvel, hogy a Törvényszék köteles volt minden olyan dokumentumot megvizsgálni, amely esetében a hozzáférést teljes egészében vagy részlegesen megtagadták, amit a Törvényszék nem tett meg.
- 73 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék csak akkor köteles elrendelni az ilyen dokumentum benyújtását és azt megvizsgálni, ha kétségbe vonják azt, hogy a hozzáférés megtagadásával érintett információk az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek hatálya alá tartoznak (Jurašinović kontra Tanács ítélet, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 27. és 29. pont).
- 74 Ily módon, mivel a fellebbező anélkül vonta kétségbe azon határozatok indokolásának megalapozottságát, amelyekkel a Bizottság bizonyos számú olyan dokumentumhoz engedélyezett hozzáférést, amelyek tartalmát a személyes adatok védelme céljából részlegesen kitakarták, hogy arra hivatkozna, hogy a 4. cikkben előírt kivételeket nem kellett alkalmazni a szóban forgó dokumentumokra, a Törvényszék nem volt köteles elvégezni e dokumentumok vizsgálatát (lásd ebben az értelemben: Jurašinović kontra Tanács ítélet, EU:C:2013:777, 28–30. pont).
- 75 A fellebbező azonban azt is felrója, hogy a Törvényszék nem vizsgálta, hogy az adatok Bizottság által elvégzett törlései ténylegesen az általa hivatkozott kivételek hatálya alá tartozó információkra korlátozódtak-e.
- 76 A jelen ügyben – az IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds kontra Bizottság ítélet (C-135/11 P, EU:C:2012:376) és a Jurašinović kontra Tanács ítélet (EU:C:2013:777) alapjául szolgáló ügyekkel ellentétben – a fellebbező birtokában vannak az általa kért dokumentumok. Ennél fogva volt lehetősége arra, hogy feltárja az annak ésszerű kétségbevonását lehetővé tévő körülmények fennállását, hogy a Bizottság által elvégzett törlések az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt valamely kivétel hatálya alá tartozó információkra vonatkoznak.

- 77 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy egyedül a Törvényszék dönthet az előtte folyamatban lévő ügygel kapcsolatban a rendelkezésére álló információk kiegészítésének szükségességéről. Az, hogy az eljárási iratok bizonyító erejűek-e, vagy sem, egyedül a tényállás Törvényszék általi mérlegelése körébe tartozik (E.ON Energie kontra Bizottság ítélet, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 115. pont).
- 78 Ily módon – tekintettel az uniós jogi aktusok érvényességének vélelmére – a fellebbező részéről bármiféle olyan utalás hiányában, amely lehetővé tette volna annak ésszerű kétségbevonását, hogy a Bizottság által elvégzett törlések az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt valamely kivétel hatálya alá tartozó információkra vonatkoznak, a Törvényszék nem volt köteles sem elrendelni a szóban forgó dokumentumok összességének benyújtását, sem pedig azokat megvizsgálni.
- 79 Végezetül, ami az elutasított megerősítő kérelmekkel kapcsolatos dokumentumok hiányos átadásával kapcsolatos érvet illeti, emlékeztetni kell arra, hogy kizárólag a Törvényszék hatáskörébe tartozik a releváns tények megállapítása és értékelése, valamint a bizonyítékok vizsgálata, amennyiben nincsen szó azok elferdítéséről (Rousse Industry kontra Bizottság ítélet, C-271/13 P, EU:C:2014:175, 81. pont). Ilyen elferdítés különösen akkor áll fenn, ha a Törvényszék nyilvánvalóan túllépte a bizonyítékok ésszerű értékelésének határait.
- 80 A jelen ügyben, a fellebbező a Törvényszék előtt azt állította, hogy a Bizottság – statisztikáinak ismeretében – a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozatoknak csak egy részét biztosította. A Bizottság válaszul azzal érvelt, hogy ez az eltérés abból eredt, hogy egyrésről a dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozat az ilyen dokumentumokhoz való hozzáférés iránti több kérelmet is magában foglalhat, valamint hogy másrésről a hozzáférés iránti bizonyos kérelmeket az év végén még nem zártak le.
- 81 A részére átadott iratokból nem tűnik ki, hogy a Törvényszék a körülmények összességének értékelését bármilyen módon elferdítette volna.
- 82 A fentiek összességére tekintettel a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 83 Harmadik jogalapjával a fellebbező a Bizottság valamennyi hallgatólágos döntésének és kifejezett határozatának értékelésére vonatkozó téves jogalkalmazással kapcsolatos több évrre hivatkozik.
- 84 A fellebbező mindenekelőtt azzal érvel, hogy a Törvényszéknek határozatot kellett volna hoznia a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos hallgatólágos döntések jogszerűségére vonatkozóan. E tekintetben előadja, hogy e döntések tekintetében a kifejezett határozatok elfogadását követően is fennállt az eljáráshoz fűződő érdeke.
- 85 A fellebbező ezután előadja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság által elfogadott kifejezett határozatok felváltották a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos, az 1049/2001 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megfelelően született hallgatólágos döntéseket. Egyrésről, a kifejezett határozatok nem tartalmaztak semmiféle hivatkozást a hallgatólágos döntésekre, másrésről pedig – ami konkrétan az OLAF dokumentumaira vonatkozó, 2007. október 23-i határozatot illeti – ezt az említett rendelet 8. cikke helyett annak 7. cikke alapján fogadták el.
- 86 A fellebbező végezetül másodlagosan előadja, hogy a kifejezett határozatok pusztán részlegesen váltották fel a hallgatólágos döntéseket.

- 87 A Bizottság a harmadik jogalap elfogadhatatlanként, illetve megalapozatlanként való elutasítását kéri azon az alapon, hogy kifejezett határozatai akkor is a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos hallgatólagos döntések helyébe léptek, ha korlátozott az azokban biztosított hozzáférés.

A Bíróság álláspontja

- 88 Amint arra a Bíróság a jelen ítélet 24. pontjában emlékeztetett, ha a fellebbező megerősítő kérelmére adandó válasza nyitva álló határidőn belül nem hoznak kifejezett határozatot, a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos hallgatólagos döntések születnek, amelyek az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében kereset tárgyat képezhetik.
- 89 Ezeket a döntéseket azonban a Bizottság által később hozott azon határozatok hatásaként visszavonták, amelyekkel a Bizottság a fellebbező számára részleges hozzáférést biztosított a kért dokumentumokhoz. Nem alkalmazta tehát tévesen a jogot a Törvényszék annak megállapításakor, hogy nem kell határozatot hozni a keresetnek a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos hallgatólagos döntésre irányuló részéről.
- 90 Ami konkrétan az OLAF dokumentumaira vonatkozó, 2007. október 23-i határozatot illeti, e határozat téves értelmezésén alapul a fellebbező azon érve, amely szerint az 1049/2001 rendelet 7. cikke alapján elfogadott valamely határozat nem léphet az e rendelet 8. cikkének (3) bekezdése szerinti hallgatólagos döntés helyébe. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy valamely jogi aktus minősítése során e jogi aktus tényleges tartalma az irányadó, valamint hogy a jogi aktus vagy határozat formája e tekintetben – főszabály szerint – lényegtelen (lásd analógia útján: NDSHT kontra Bizottság ítélet, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 46. pont).
- 91 Mivel az OLAF dokumentumaira vonatkozó, 2007. október 23-i határozatot a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó megerősítő kérelem megküldését követően és az 1049/2001 rendelet 8. cikkében előírt határidők lejárta után fogadták el, meg kell állapítani, hogy a megerősítő kérelemre reagáló kifejezett határozatról van szó. Így módon nem bír relevanciával az 1049/2001 rendelet 7. cikkére való hivatkozás.
- 92 A fentiek összességére tekintettel a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

- 93 Negyedik jogalapjával a fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítéletnek a T-110/04. sz. ügyvel kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem terjedelmére vonatkozó része elferdíti a tényeket, indokolása pedig elégtelen.
- 94 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 95 Negyedik jogalapjával a fellebbező lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 151–154. pontjában elferdítette a tényeket.

- 96 A Törvényszék azonban – a fellebbező kérelmeiben foglaltak elferdítése nélkül és megfelelő indokolással rendelkező ítélettel – vélhette úgy, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelemben szereplő dokumentumoknak a „közelebbről” szóval bevezetett felsorolása taxatív, és hogy a fellebbező nem kért más dokumentumot.
- 97 Ami a fellebbezőnek az A1. és az A2. melléklet hiányával kapcsolatos állítását illeti, meg kell állapítani, hogy az iratokból nem tűnik ki, hogy az e dokumentumok állítólagos hiánya a Törvényszék előtti eljárás tárgyát képezte volna. Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy valamely fellebbezéssel összefüggésben a Bíróság hatásköre az első fokon eljáró bíróság által megvitatott jogalapok és érvek tekintetében hozott jogi döntés értékelésére korlátozódik.
- 98 Ebből kifolyólag a negyedik joglapot el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

- 99 Ötödik jogalapjával a fellebbező az adatok védelmével kapcsolatos kivétel Bizottság általi alkalmazásának indokolását és a személyes adatok Bizottság által elvégzett törléseinek jogszerűségét kifogásolja.
- 100 A Bizottság úgy véli, hogy ezt a joglapot teljes egészében el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 101 A megtámadott ítélet azon részének kifogásolását illetően, amelyben a Törvényszék az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivétel alapján a személyes adatok Bizottság által elvégzett törlésének jogszerűségével kapcsolatban hozott határozatot, emlékeztetni kell a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára, amely szerint a 45/2001 rendelet rendelkezései – köztük a 8. cikk b) pontja és a 18. cikk – alapvető rendelkezéseket képeznek, és teljes mértékben alkalmazandóvá válnak, amennyiben az 1049/2001 rendeleten alapuló valamely kérelem személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés engedélyezésére irányul (Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, EU:C:2010:378, 63. és 64. pont).
- 102 Az ilyen adatok közlése „kezelésnek” minősül ugyanezen rendelet értelmében (Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, EU:C:2010:378, 69. pont).
- 103 Az említett rendelet 5. cikkéből kitűnik, hogy a személyes adatok bármely kezelése során kötelező tiszteletben tartani az e cikkben előírt feltételek egyikét ahhoz, hogy a kezelés jogszerűnek minősüljön.
- 104 Ezen túlmenően személyes adatok az 1049/2001 rendelet alapján harmadik személy részére csak akkor továbbíthatók, ha ez a továbbítás egyrésztől megfelel a 45/2001 rendelet 8. cikkének a) vagy b) pontjában előírt feltételeknek, másrészt pedig ha – az ugyanezen rendelet 5. cikkében szereplő követelményeknek megfelelően – ez jogszerű kezelésnek minősül.
- 105 A fentiekre tekintettel, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor azt vizsgálta, hogy teljesülnek-e a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában előírt feltételek.
- 106 Ezenfelül – a fellebbező állításával ellentétben –, az említett rendelkezésből nem lehet arra következtetni, hogy a birtokukban lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel érintett intézmények hivatalból kötelesek vizsgálni a személyes adatok továbbítását igazoló indokok fennállását.

- 107 Éppen ellenkezőleg: a hozzáférést kérelmezőnek kell bizonyítania az ezen adatok továbbításának szükségességét (lásd: Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, EU:C:2010:378, 77. pont).
- 108 A fellebbező azon érvét is el kell utasítani, amely szerint a Bizottság – a 45/2001 rendelet 8. cikkének a) pontjára tekintettel – azon az alapon volt köteles továbbítani a részére a személyes adatokat, hogy az intézmények dokumentumaihoz való, az 1049/2001 rendeleten alapuló hozzáférés mindig is közérdeknek minősül. Amint arra a főtanácsnok indítványának 154. pontjában rámutatott, egy ehhez hasonló érv ellentétes lenne a hozzáférést kérelmezőre háruló – az előző pontban felidézett – azon kötelezettséggel, hogy bizonyítsa a személyes adatok továbbításának szükségességét.
- 109 A megtámadott ítélet 173. pontjából egyébként kitűnik, hogy a fellebbező a személyes adatok Bizottság általi továbbítása szükségességének igazolására alkalmas semmiféle indokkal nem szolgált.
- 110 Ebből következik, hogy hatástalanként kell elutasítani a fellebbezőnek az egyrészről az azon személyekkel folytatott egyeztetés hiányára alapított érvét, akiknek személyes adatai érintettek voltak, másrészről pedig a bizonyos személyeknek az adataik hozzáférhetővé tételéhez való hozzájárulása figyelembevételének elmulasztására alapított érvét. Feltételezve a továbbítás jogszerűségét, a Bizottság akkor sem továbbíthatott bizonyos adatokat, mert a fellebbező nem igazolta – a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában előírtaknak megfelelően – a továbbítás szükségességét.
- 111 Ugyanezen okok miatt nem fogadható el a fellebbezőnek a T-110/04. sz. ügygel kapcsolatos dokumentumokban szereplő tisztviselők neveihez való hozzáférés biztosítására irányuló érvelése. A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítélet 194. és 197. pontjában helyesen állapította meg, hogy a tisztviselők neve az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján védett adatoknak minősülnek. Nem mond ellent e következtetésnek az, hogy a Törvényszék előtt az ezen ügyben megtartott tárgyaláson bizonyos neveket nyilvánosságra hoztak. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 194. pontjában megállapította, ez nem mentesítheti a többi intézményt kötelezettségeik alól.
- 112 A fellebbező egyúttal azzal érvel, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a Bizottság által törölt nevek Bizottság általi kódolásának kötelezettségét.
- 113 A Törvényszék e tekintetben helyesen utasította el a fellebbezőnek a nevek kódolásával kapcsolatos jogalapját, amikor a megtámadott ítélet 207. és 208. pontjában megállapította, hogy a kódolás módszeres kötelezettsége különösen nehéz és felesleges munkaterhet jelentene. A jelen ítélet 27. és 28. pontjában felidézetteknek megfelelően ugyanis az intézmények – meghatározott esetekben – érvényesíthetik az megfelelő ügyintézéshez fűződő érdeket, miután összevetették a dokumentumokhoz való hozzáférést kérelmező érdekét és a kérelmének feldolgozásából eredő munkaterhet.
- 114 A fellebbező emellett azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontja Bizottság általi alkalmazásának indokolása megfelelő volt, holott az indokolás egyáltalán nem említi a 45/2001 rendeletet, és nem is részletezi azokat az indokokat, amelyek igazolhatnák valamennyi személyes adat azon dokumentumokból való törlését, amelyekhez hozzáférést kért.
- 115 A Törvényszék azonban nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megerősítette az említett rendelkezés Bizottság általi alkalmazásának jogszerűségét, mivel – amint azt a Bíróság a jelen ítélet 70. és 71. pontjában már megállapította – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára való hivatkozás szükségszerűen maga után vonja a 45/2001 rendelet alkalmazandóságát (Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, EU:C:2010:378, 63. pont).
- 116 Ezen túlmenően – a jelen ítélet 106–111. pontjában megállapítottaknak megfelelően –, mivel a fellebbező a személyes adatok továbbításának szükségességét igazoló egyetlen indokot sem hozott fel, nem merült fel e továbbítás jogszerűségének kérdése. Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott ítélet

120. pontjában helyesen állapította meg, hogy a Bizottságnak ebben az értelemben nem kellett mélyrehatóbban indokolnia az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazására irányuló döntését.

- 117 Ugyanez érvényes a megtámadott ítélet 125. és 126. pontját illetően, mivel ezekben a pontokban a Törvényszék helytállóan vélte úgy, hogy a Bizottság személyes adatok kitakarására irányuló döntésének indokolása tiszteletben tartotta az e tárgyban szokásos követelményeket, amint arra a főtanácsnok indítványának 145. pontjában rámutatott.
- 118 A fellebbező végezetül azzal érvel, hogy a személyes adatok OLAF dokumentumaiban elvégzett törléseinek jogszerűsége tekintetében a megtámadott ítélet indokolása hiányos.
- 119 Az állandó ítélkezési gyakorlatból azonban az következik, hogy valamely fél nem módosíthatja a jogvita tárgyát oly módon, hogy a Bíróság előtt hoz fel első alkalommal egy olyan jogalapot, amelyet a Törvényszék előtt is felhozhatott volna, de nem tett meg, mivel ez azt jelentené, hogy a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre korlátozott a fellebbezési eljárásban.
- 120 Következésképpen az említett érvet el kell utasítani azon oknál fogva, hogy a Törvényszék előtti eljárás keretében a fellebbező válaszában nem bírálta az OLAF dokumentumaira vonatkozó, 2007. október 23-i határozat indokolását, holott nem vitatott, hogy ezt a határozatot legkésőbb a Bizottság ellenkérelmével együtt megkapta.
- 121 A fentiek összességére tekintettel az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

- 122 Hatodik jogalapjával a fellebbező azt rója fel, hogy a Törvényszék helyben hagyta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivételnek a T-110/04. sz. ügygel kapcsolatos dokumentumokban szereplő információkra történő túlságosan tág alkalmazását.
- 123 A fellebbező emellett bírálja a megtámadott ítéletnek az említett rendelkezés hatálya alá tartozó adatok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállásával, illetve fennállásának hiányával kapcsolatos indokolását is.
- 124 A Bizottság úgy véli, hogy ezt a jogalapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 125 A hatodik jogalap a T-110/04. sz. ügyben a Bizottság alkalmazottjaként a fellebbező által kezelt dömpingellenes ügyekben érintett bizonyos vállalkozások azonosításának megakadályozása céljából törölt adatok összességére vonatkozik.
- 126 A Törvényszék – a fellebbező állításaival ellentétben – nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 228. pontjában megállapította, hogy a vállalkozások nevének és a velük szemben felhozott kifogásoknak a törlésére e vállalkozások érdekeinek védelme érdekében volt szükség, mivel az érintett vállalkozások nevére a törölt információk összességéből következtetni lehetett volna.

- 127 A fellebbező annak bizonyítására irányuló érvét illetően, hogy a T-110/04. sz. ügyben említett vállalkozások amiatt nem részesülnek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt védelemben, mert a dömpingellenes határozatokat általánosságban közzéteszik, meg kell állapítani, hogy a fellebbező ilyen érvet nem hozott fel a Törvényszék előtti eljárás során. Ezt az érvet tehát mint elfogadhatatlant kell elutasítani.
- 128 Végezetül meg kell állapítani, hogy a fellebbezőnek a megtámadott ítélet 229. pontjával kapcsolatos bírálata nem megalapozott. Egyrészt ebből a pontból kitűnik, hogy a Bizottság valóban megvizsgálta a nyomós közérdekek fennállását. Másrészt, a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a fellebbezőre hárul az, hogy konkrétan hivatkozzon az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket megalapozó körülményekre (lásd: LPN kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94. pont).
- 129 Márpedig a Törvényszék előtti eljárásban és a jelen fellebbezés keretében a fellebbező arra szorítkozott, hogy az átláthatóság elvére és ezen elv jelentőségére hivatkozzon.
- 130 A valamely dokumentum hozzáférhetővé tételének igazolására alkalmas nyomós közérdeknek nem kell szükségszerűen különböznie az 1049/2001 rendeletet átható elvektől (LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:738, 92. pont)
- 131 Mindazonáltal, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 229. pontjában megállapította, a fellebbező által hivatkozotthoz hasonló, ennyire általános megfontolások alapján nem lehet megállapítani, hogy a jelen ügyben az átláthatóság elve olyan különös nyomatékkaal bírt, amely esetleg megelőzhette volna a szóban forgó információk hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokat (LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:738, 93. pont).
- 132 A fentiek összességére tekintettel a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A hetedik jogalapról

A felek érvei

- 133 Hetedik jogalapjával a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék megsértette a Bizottság birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeinek az ezen intézmény általi feldolgozásával okozott károkon alapuló kártérítéshez való jogát.
- 134 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 135 A fellebbező elsősorban azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen utasította el az általa szolgáltatott bizonyítékokat.
- 136 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy egyedül a Törvényszék dönthet az előtte folyamatban lévő ügygel kapcsolatban a rendelkezésére álló információk kiegészítésének esetleges szükségességéről. Az, hogy az eljárási iratok bizonyító erejűek-e, vagy sem, egyedül a tényállás Törvényszék általi mérlegelése körébe tartozik, amelyre a szintén állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem terjed ki a Bíróság által a fellebbezési eljárás keretében gyakorolt felülvizsgálat, kivéve a tényállás vagy a bizonyítékok elferdítésének esetét.

- 137 A fellebbező – azzal, hogy a jelen fellebbezés keretében annak állítására szorítkozik, hogy a Törvényszéknek pontosabb képet kellett volna kialakítania a Bizottság felelősségéről – nem rója fel, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 261–267. pontjában elferdítette a tényeket vagy a bizonyítékokat.
- 138 A fellebbező másodsorban előadja, hogy a Bizottság birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeinek feldolgozása során a Bizottság magatartása és a fellebbező egészségének megromlása közötti okozati összefüggés értékelése kapcsán a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.
- 139 Annak megállapítása céljából, hogy a fellebbező nem bizonyította ilyen okozati összefüggés fennállását, a Törvényszék a megtámadott ítélet 264. pontjában a fellebbező által benyújtott szakértői jelentésre és a fellebbező azon információira támaszkodott, amelyekből elferdítés nélkül következtethetett arra, hogy nem nyert megállapítást az, hogy a Bizottság magatartása hatással lett volna a fellebbező egészségének megromlására.
- 140 Harmadsorban, a fellebbezőnek az átláthatóság tárgyában folytatott nyilvános konzultációban való részvételhez fűződő jogának az állítólagos megsértését illetően, a Törvényszék helytállóan állapította meg a megtámadott ítélet 265. pontjában, hogy a jelen ügyben a Bizottság magatartása e tekintetben nem járt hatással, mivel a konzultációs időszak végét 2007. július 31-ben határozták meg, a fellebbező pedig a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelmet csak 2007. június 20-án nyújtotta be.
- 141 Amint arra a főtanácsnok indítványának 189. pontjában rámutatott, a Bizottságnak a válasza nyitva álló határidő – 1049/2001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerinti – meghosszabbításának szabályszerű igénybevétele esetén, az első kérelmet legkorábban 2007. július 31-én kellett volna megválaszolnia. A konzultációs folyamatban való részvétel ebben az időpontban már nem lett volna lehetséges.
- 142 Ennélfogva a hetedik jogalapot el kell utasítani.

A nyolcadik jogalapról

A felek érvei

- 143 Nyolcadik jogalapjával a fellebbező előadja, hogy a Törvényszék tévesen tagadta meg annak elrendelését, hogy a Bizottság biztosítsa számára azokat a dokumentumokat, amelyekhez a hozzáférést az 1049/2001 rendelet megsértésével tagadta meg.
- 144 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 145 A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében, az uniós bíróság – főszabály szerint – nem utasíthat valamely uniós intézményt a közigazgatási hatósági előjogok sérelme nélkül (lásd: Verzyck kontra Bizottság ítélet, 225/82, EU:C:1983:165, 19. pont, valamint Campogrande kontra Bizottság ítélet, C-62/01 P, EU:C:2002:248, 43. pont).
- 146 Ily módon – a fellebbező állításával ellentétben – a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 90. pontjában, hogy az EUMSZ 264. cikk értelmében mindössze a megtámadott jogi aktus megsemmisítésének lehetősége állt rendelkezésére. A fellebbező EUMSZ 266. cikkre alapított érvét illetően meg kell állapítani, hogy ez a rendelkezés sem írja elő az intézményekre irányuló utasítás lehetőségét.

147 Ezen a megállapításon nem változtatnak a fellebbezőnek a Charta 47. cikkére alapított érvei, mivel e cikknek nem célja a Szerződésekben szabályozott bírósági felülvizsgálati rendszer módosítása (lásd: Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont).

148 Ennélfogva a nyolcadik jogalapot el kell utasítani.

A kilencedik jogalapról

A felek érvei

149 Kilencedik jogalapjával a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe az elé terjesztett jogvita kimenetelét, amikor a Bizottságot kötelezte a saját költségeinek és a fellebbező költségei kétharmadának viselésére.

150 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

151 Emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének második bekezdése szerint a fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag arra, hogy a költségek viselésére mely felet kötelezték, vagy a költségek összegére. Emellett az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a fellebbezés minden más jogalapját elutasították, a Törvényszék költségekre vonatkozó határozatának állítólagos jogellenességére utaló kérelmeket e rendelkezés alapján, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

152 Mivel a fellebbező a fellebbezésével összefüggésben előterjesztett első nyolc jogalapja tekintetében pervesztes lett, a költségek megosztására vonatkozó kilencedik jogalapot elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

A Törvényszék előtti keresetről

153 A Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata szerint a Bíróság a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi. A jelen ügyben ez a helyzet.

154 A fentiekre figyelemmel mindössze a fellebbezőnek a Törvényszék előtt indított keresetében szereplő, a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatához való hozzáférést megtagadó bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló jogalapjáról kell határozatot hozni.

155 E tekintetben a jelen ítélet 43. pontjából kitűnik, hogy a szóban forgó nyilvántartást nem készítették el, és hogy ennél fogva a Bizottság nem tudott eleget tenni a fellebbező kérelmének. Ebben a kérdésben tehát mint megalapozatlant kell a fellebbező keresetét elutasítani.

A költségekről

156 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

- 157 E szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli a költségeit. Ha azonban az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Bíróság határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.
- 158 Mivel a jelen ügyben a Bizottság kérte G. Stracknak a költségek viselésére kötelezését, és mivel ezen utóbbi a fellebbezés keretében előterjesztett jogalapjai, valamint a csatlakozó fellebbezés második jogalapja tekintetében pervesztes lett, úgy kell határozni, hogy a fellebbező viseli a jelen fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségeit, valamint a Bizottság részéről a jelen eljárással összefüggésben felmerült költségek egyharmadát.
- 159 Az elsőfokú eljárással összefüggő költségeket illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélettel végződő elsőfokú eljárással összefüggő költségeket a megtámadott ítélet rendelkező részének 7. pontjában meghatározott módon kell viselni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszéke Strack kontra Bizottság ítéletét (T-392/07, EU:T:2013:8) abban a részében, amelyben a Törvényszék megsemmisítette a Bizottság 2007. július 24-i határozatát.**
- 2) **A Bíróság a csatlakozó fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 4) **A Bíróság a megsemmisítés iránti keresetet a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmek elutasításáról szóló határozatokra vonatkozó nyilvántartás kivonatához való hozzáférést megtagadó bizottsági határozatra irányuló részében elutasítja.**
- 5) **Guido Strack maga viseli a jelen fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségeit, valamint a Bíróság kötelezi a Bizottság részéről felmerült költségek egyharmadának viselésére.**
- 6) **Az Európai Bizottság viseli a jelen eljárással összefüggésben felmerült költségeinek kétharmadát.**
- 7) **A Strack kontra Bizottság ítélettel (T-392/07, EU:T:2013:8) záruló elsőfokú eljárással összefüggő költségeket az ítélet rendelkező részének 7. pontjában meghatározott módon kell viselni.**

Aláírások